

Handwritten text at the top of the page, partially obscured by the binding.

ГЕЛОСОБИ

Handwritten text in the left margin, including the word "КОБЕЛ" and other illegible characters.

Handwritten text in the middle margin, including the word "КОБЕЛ" and other illegible characters.

КОБЕЛ

Handwritten text in the right margin, including the word "КОБЕЛ" and other illegible characters.

Handwritten text in the right margin, including the word "КОБЕЛ" and other illegible characters.

КОБЕЛ

Коллекция медицинских книг

Handwritten text at the bottom of the page, including the word "КОБЕЛ" and other illegible characters.

Quod Archiater Opt. Max. DEUS *ἡμεῖς*, felix, faustum ac fortunatum esse velit,

EX DECRETO

COLLEGII MEDICI ACADEMIÆ LIPSIENSIS

PROCANCELLARIO atq; PROMOTORE

Viro Amplissimo

D. IOANNE HEINTZIO, Valle-Loachimico, Facultatis Medicæ
Assessore, ac Professore extraordinario:

PRÆSIDE

D. IOANNE GVNTHERO, ejusdem Facultatis Decano ac
Professore Therapeutico;

M. IOANNI MICHAELIS, Sufatensi VVestphalo,
Medicinæ Baccalaureo, superioribus diebus probato Examine
legitimo, accurato & severo,

LICENTIÆ,

Quam vocant, assumendi in arte Medica insignia & privilegia Doctoralia, Gradus & dignitas solenniter conferetur,

*In Colleg. P.P. Major. Auditorio consueto, ad proximum diem Mercurii, qui est pridie Cal. Julii post VII. matutinam:
Ubi prius in eodem Actu, more, rituq; Majorum Quæstio subscripta unâ cum Problemate annexo, ab ipso determinata. Et ad
Objectiones contra illa propositas pro virili responsum fuerit.*

QUESTIO.

An hyberno plus, quàm alio tempore, ut vult Hippocr. Aphor. 6. sect. 1. cibo indigeamus?

PROBLEMA.

Utrum tuta, minusq; periculosa sit ea curatio, quæ fit, cum secundum Aphor. 15. Hippocr. s. 1. Extrema remedia extremis morbis adhibentur?

LECTORI S.

ùm æternus ac omnipotens DEVS immensam ac pulcherrimam hujus mundi machinam, juxta inexhaustam suam sapientiam, creâisset, certâque & stabili naturæ lege ordinâisset & disposuisset omnia, quæ sunt in cælo & in terra; homini tandem, ad imaginem suam sanctissimam condito, (quem ex animo & corpore constare voluit) jamque ob primævam labem, mortî, & æternæ damnationi, nec non multiplici corporis infirmitati, morbisque innumeris reddito obnoxio, tam animi, quàm corporis salutî, suâ cuique convenienti ac necessariâ Medicinâ, SPIRITUALI nempe, & CORPORALI, quæ inenarrabilis est ipsius bonitas, consultum voluit.

Primum enim animum circumvallavit divinis oraculis, promissionibus lætissimis confirmavit, Theologiæ sanctissimis studiis munivit, & CHRISTI Salvatoris agnitione ab Inferno, omnique Diabolorum insultu ac insidiis liberavit. Ad ipsius verò corporis sustentationem, & curationem, quid non benignus & misericors DEUS è terra creavit? Annon herbarum, stirpium, fructuum, animantium tam terrestrium, quàm aquatiliùm, juxta & fossilium, ingentem produxit copiam? Ea omnia ars Medica diligenti & diuturnâ inquisitione cognita, necessitate ita exigente, in salutem hominis, ceu rerum opuniq; divitis Naturæ promus condus, depromit, iisdemque humani corporis sanitatem tuetur, aut restituit. Ut igitur mens sana esset in corpore sano, & eximiâ quâdam conjunctione utriq; Medicina sua responderet, Theologia & Medicina conjuncta olim fuerunt studia, sanctiq; Patres, summi Pontifices, & Ecclesiastici Primores utriq; operam, nobili quâdam vicissitudine, navarunt. Quid multa? Priscam isthanc inter tam sanctos & illustres viros utriusq; studii conjunctionem in sanctissimi Salvatoris nostri persona exactè quoq; exprimunt atq; representant sacrosancta Evangelia. Mirum porro, quàm pulchra, maximeq; concinna cognatio sit, & affinitas Theologiæ cum Medicina; si præsertim ordinem ac progressum præcipuarum, tam hujus, quàm illius, partium, attentè consideres, interq; se conferas. Tandem nec id publicè reticendum judicamus, quòd, etsi superioribus aliquot seculis unâ cum doctrinâ Evangelii tenebris, magna quoq; in Medicina nostra fuerit ubiq; barbaries, obscuritas, & ignorantia (magna cum præstantissimorum ingeniorum jactura, & majore etiam corporum multorum dispendio) superiori tamen proximo seculo, DEUS Opt. Max. cum lucem Evangelii, singulari clementiâ, rursus accendere vellet in Ecclesia, simul etiam linguas & artes, ac imprimis Medicinam, excitatis in omnibus ferè nationibus maximis & penè Herculeis Virorum Clarissimorum animis, ex cæno barbariei inexplicabiliq; confusione, repurgare, eidemque ex Græcorum fontibus pristinam suam integritatem ac puritatem, adeoq; tantam reddere lucem dignatus est, ut jam quasi renata, atq; per omnes sui partes absoluta cum Antiquitate ipsa de elegantia & genuino nitore suo, justissimo merito certare queat.

Pro his tam immensis beneficiis DEO benignissimo, illorum Authori ac Conservatori, immortales à cunctis sunt agenda gratiæ; hoc præsertim tempore, festivitatis hujus Jubilæi Evangelici celebrationi in harum terrarum Ecclesiis & Scholis dicatæ.

Cum igitur Collegium nostrum decreverit ad diem Mercurii proximum, qui est pridie Calend. Julii, supra nominato Medicinæ Candidato, publicum eruditionis Testimonium in arte Medica tribuere, id quod in aliqua frequentia fieri convenit: obnixè rogamus Magnificum hujus Academiæ Rectorem, reliquarum Facultatum Decanos & Professores, nec non cives Academicos universos & singulos, ut isti Renunciationis Actui haud gravatim interesse, suaque cum Nostris vota pro Ecclesiæ & Academiæ hujus salutem, in publico isto loco conjungere, DEUMque supplicibus & ardentibus precibus invocare velint, quò tot tantaque bona, quæ nobis hoc proximo seculo, & amplius indulsit, deinceps quoque, Verbi imprimis celestis puritatem, ejus summa in Illustri Augustana Confessione, anno abhinc centesimo jam elapso, breviter comprehensa, & solenniter promulgata est, in hisce regionibus clementer conservare, & ad seram usque posteritatem, si qua futura est, prorogare ac transmittere, cunctaque mala à nobis avertere dignetur.

Cæterum Medicinæ Studiosos STATUTA nostra commonent, ut ante horam octavam apud Decanum convenient, Amplissimum Dn. Procancellarium cum ipso accessuri, posteaque eundem unâ cum Candidato, decenti comitatu, ad locum Promotionis prosecuturi: Id quod non tam gratum Facultati, quàm ipsismet honorificum ac commendabile futurum est. PP. die Junii XXVII. Anno 1735 *ἡμεῖς* M. DC. XXX. qui est JUBILÆUS EVANGELICUS Secularis publicæ, ac illustris Exhibitionis Confessionis Augustanæ.

Lipsiæ, Typis exscribat GREGORIUS Rihsch.

Въведение въ медицинскую науку

Създадена е медицинската наука...

Тя е наука за здравето на човека...

Медицината е наука за лечението...

Медицината е наука за профилактиката...

Медицината е наука за рехабилитацията...

Медицината е наука за психологията...

Медицината е наука за социологията...

Медицината е наука за економиката...

Медицината е наука за екологията...

Медицината е наука за философията...

Медицината е наука за религията...

Quod Archiater Opt. Max. Deus *ἡσυχίας*, felix, faustum ac fortunatum esse velit,

EX D E C R E T O

COLLEGII MEDICI ACADEMIAE

LIPSIENSIS

PROLANCELLARIO atq; PROMOTORE

Viro Amplissimo

D. IOANNE HEINTZIO, Valle-Ioachimico, Facultatis Medicæ Assessore, ac Professore extraordinario:

PRÆSIDE

D. IOANNE GVNTHERO, ejusdem Facultatis Decano ac Professore Therapeutico;

M. IOANNI MICHAELIS, Sufatenfi VVestphalo,

PROBLEMA.

Utrum tuta, minus q; periculosa sit a curatio, quæ fit, cum secundum Apbor. 15. Hippocr. s. i. Extrema remedia extremis morbis adhibentur?

LECTORIS.

Utrum æternus ac omnipotens DEVS immensam ac pulcherrimam

hujus mundi machinam, juxta inexhaustam suam sapientiam, creasset, certaque & stabili naturæ lege ordinasset & disposuisset omnia, quæ sunt in cælo & in terra; homini tandem, ad imaginem suam sanctissimam condito, (quem ex animo & corpore constare voluit) jamque ob primævam labem, mortis, & æternæ damnationi, nec non multiplici corporis infirmitati, morbisque innumeris reddito obnoxio, tam animi, quam cor-

